

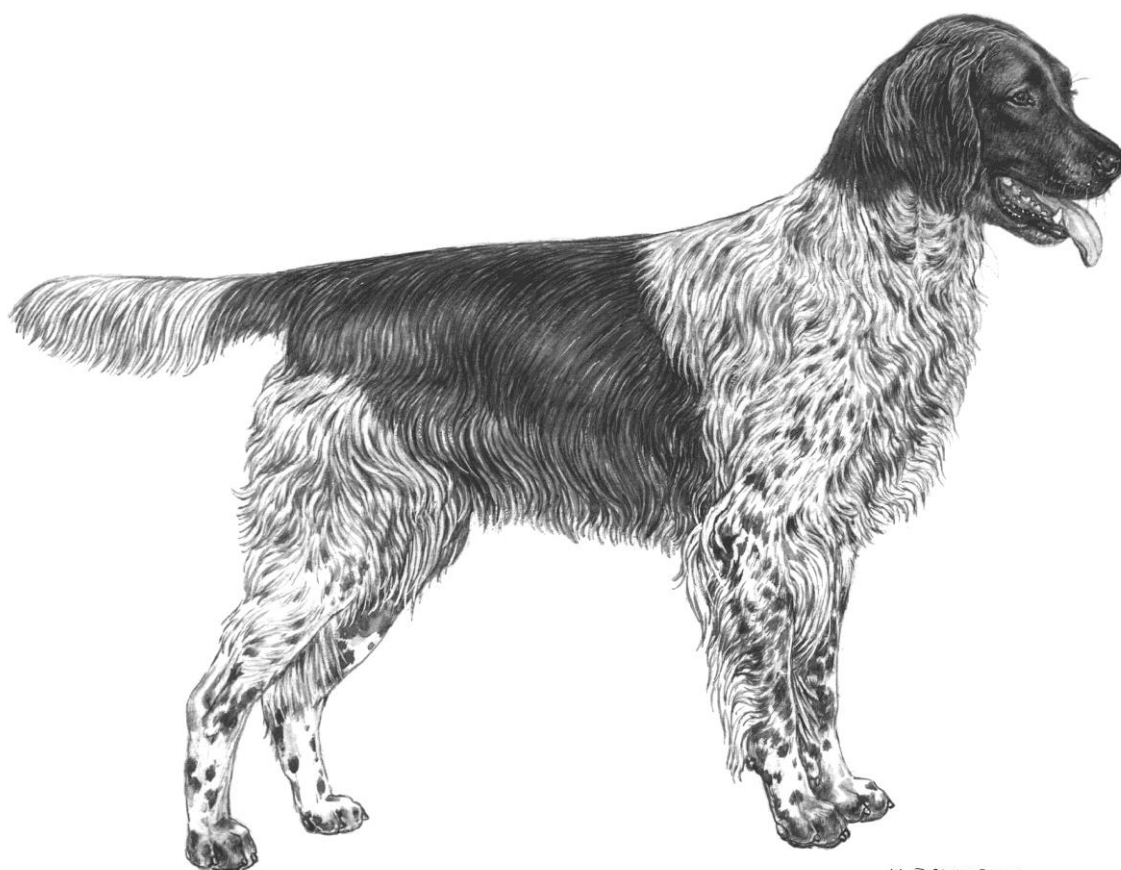
Gruppe: 7

FCI rasenr: 222

FCI dato: 29.05.2015

NKK dato: 26.11.2015

STABIJHOUN

M. DAVIDSON

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: 7
FCI STANDARD NR: 222
FCI/Eng 29.05.2015
NKK : 26.11.2015

RASESTANDARD STABIJHOUN

OPPRINNELSESLAND

/HJEMLAND: Nederland

BRUK: Stående fuglehund. Allsidig,- en all round jakthund som også har et godt rykte som muldvarp og mår –fanger.

FCI-KLASSIFIKASJON: Gruppe 7, stående fuglehunder, seksjon 1.2 kontinentale stående fuglehunder, spaniel type. Med jaktprøve. (*gjelder ikke for NUCh*)

KORT HISTORIKK: I slekt med Drentsche Patrijshound og Heidewachtel. Navnet kommer fra dens allsidighet og er utledet av ordene "sta mij bij" – stå meg bi, mens houn er det frisiske ordet for hund og uttales hoon. Stammer fra de frisiske skogene. I tidlig 20.århundre ble Stabijhoun og Wetterhoun ofte krysset med hverandre, så det rasetyperiske var i ferd med å gå tapt. I 1938 begynte en gruppe entusiaster i den frisiske kennelklubben å renavle de to rasene igjen, og i 1942 ble begge raser offisielt anerkjent. Viktige navn i arbeidet var J.Bos, T. Van Dijk, B.de Graaf og W.Hoeksema. Første standarden var datert 10.februar 1944. I 1947 ble Dutch Association for Stabij og Wetterhounen (NVSW) dannet. Den har tatt vare på interessene til de to frisiske rasene siden 1947. Populasjonen av stabijhoun er per 2013 på mer enn 6000 hunder på verdensbasis.

HELHETSINTRYKK: Fuksjonell, kraftig bygget stående fuglehund. Kroppen er litt lengre enn mankehøyden. Verken for grov eller for sped. Tettsittende hud. Faner på bryst, krage, forben, bukser og hale gir inntrykk av en langhåret hund, men pelsen skal ikke være overdrevent lang. Tydelig skille mellom kjønnene.

VIKTIGE PROPORSJONER: Kroppen litt lengre enn mankehøyden. Harmoni og balanse forbundet med en funksjonell kroppsbygning er viktig i forhold til hundens størrelse. Avstand fra bakken til albuen = albuen til manken.

ADFERD/

TEMPERAMENT: Vokter gården og holder den fri for mus og rotter. Tidligere større stabijhoun dro melkekjerrer, mens den mindre typen ble kjent som ypperlig muldvarpfanger. Dette gjorde den populær blant fattigere bønder og jordarbeidere. Muldvarpskinn var verd store penger som fôr i ermer og andre plagg. Stabijhoun'en ble transportert i kurv på sykkel, slik at de kunne dekke store avstander. Den er uavhengig og liker gå sine egne veier. Den er hengiven, men kan også være sta. Tålmodighet og konsekvent oppdragelse er viktig. I huset eller på gården er den stille, men vaksom. Den kan være reservert mot fremmede, men aldri redd.

HODE: Tørt,uten hengende lepper eller halshud. I harmoni med kroppen, med tydelig kjønnspreget. Lengre enn bredt. Snutepartiet, målt fra nesebrusk til stopp, er tilnærmelig like langt som avstand fra stopp til nakkeknøl. Uttrykket er mykt, vennlig og oppmerksomt.

Skalledele: Lett velvet,, også mot sidene, ikke smal, men må heller ikke gi inntrykk av å være bred og rund.

Stopp: Skallen skrår gradvis mot snutepartiet. Sett fra siden virker stoppen mer markert pga tydelige øyenbrynsbuer.

ANSIKTSDEL:

NESEBRUSK: Sort hos hunder med sort og hvit pels. Brun hos brune og hvite. Godt utviklet med vid-åpne nesebor.

SNUTEPARTI: Kraftig, avsmalnende gradvis mot nesebrusken, uten å være snipete, sett både forfra og fra siden. (kileformet) Neseryggen er rett og bred, sett fra siden verken konkav eller konveks.

Lepper: Stramme, ikke hengende og uten leppefold.

KJEVER/TENNER: Kraftige, fullt tannsett, saksebitt. Manglende PM1 eller M3 er tillatt, det samme gjelder dobbel PM1.

KINN: Svakt utviklet

ØYNE: Plassert horisontalt, middels store, lett avrundet med stramme øyelokk, uten synlig blinkhinne. Mørk brune hos sort/hvite hunder, lysere brune hos brun/hvite hunder.

ØRER: Ansatt på en tenkt linje fra snutespiss gjennom indre øyekrok. Når oppmerksom skal de ikke stikke fram utenfor skallens profil. Ørebrusken er så lite utviklet at øret ligger glatt mot hodet. Moderat lange, rekker til munnviken, med form som en murskje med avrundet spiss. Ørebehenget er et typisk trekk; ved øreroten er det ganske langt, men blir gradvis kortere slik at den nedre tredel er dekket av kort pels. Pelsen er rett, men lett bølget er tillatt. Pelsen på øret skal ikke nå lenger enn selve øret, da det gir et uryddig inntrykk.

HALS: kraftig, avrundet, middels lang, men ikke for lang. Danner åpen vinkel mot rygglinjen, så hodet bæres vanligvis lavt. Ikke løs halshud.

Kropp: Kraftfull, tørr og muskuløs.

OVERLINJE: Rett og kraftig.

MANKE: Godt tilbakelagt, kraftig, men ikke framtrødende.

RYGG: Kraftig og rett.

LEND: Kraftig og muskuløs.

KRYSS: Lett avfallende.

BRYST: Dyp, når til albuene. Ganske bred sett forfra, med vidt stilte forben. Godt buede ribben, men ikke tønneformet. Dype og lange ribben, slik at brystkassen når så langt tilbake som mulig. Albuene tettsluttende.

UNDERLINJE/BUK: Rett og når langt nok bakover. Buken bare lett optrukket.

HALE: Rekker til haseleddet. Ikke høyt ansatt. Bæres ned, men siste tredel kan bue oppover i hvile eller i stand. Løftes i bevegelse, men aldri over ryggen eller i en spiral. Rund og dekket til halespissen av lang, tett pels, uten krøller, bølger eller faner. Den har i stedet busket struktur, slik at pelsen hele veien rundt er rikelig og lang og tykk, noe som gir et fyldig uttrykk.

LEMMER:

FORPART:

HELHETSINNTRYKK: Kraftfulle, muskuløse og funksjonelt vinklet, slik at bena står korrekt under kroppen. Sett forfra, vidstilte.

SKULDER: ligger tett til brystkassen, og er godt tilbakelagte.

OVERARM: funksjonelt vinklet, like lang eller bare litt kortere enn skulderbladet.

ALBUE: kraftig, rett og parallell.

UNDERARM: Kraftig, rett og parallell.

HÅNDLEDD: Kraftig, rett sett forfra.

MELLOMHÅND: Lett skråstilt.

FORPOTER: Kraftige, kompakte, lett ovale. Godt buede tær, godt sluttede, peker forover.

BAKPART:

HELHETSINNTRYKK: Kraftige med funksjonell vinkling, uten overdrivelser. Sett bakfra, vidstilte med parallelle haser.

OVERLÅR: God bredde og lengde, muskuløse, funksjonell vinkling til hofta og kne.

KNE: funksjonell vinkling.

UNDERLÅR: god lengde

HASELEDD: Rette, parallelle, vidstilte, vender verken inn- eller utover.

HASER: normal lengde

BAKPOTER: som for forpotene

BEVEGELSER: Kraftfulle, harmoniske, med godt driv, dekker mye mark. Sett forfra litt vide. Hodet bæres lavt i bevegelse. Halen bæres høyere enn overlinjen med en lett bue i bevegelse.

HUD: Stram, tettsittende, uten rynker eller folder.

PELS:

HÅRLAG: Middels lang og rett på kroppen med værbestandig underull. Lett bølget pels over krysset tolereres. Den buskete pelsen på bryst, krage, bukser og hale gir inntrykk av en langpelsset hund. Pelsen på hode, foran på forbena og hasene er kort. Pelsen på baksiden av forbena er lengre og godt utviklet. I bukse og på hale er pelsen busket heller enn med fane. Krøller godtas ikke.

FARGE: Sort eller brun med hvite tegninger, men sort eller brun roan er også tillatt. Det hvite kan være roan eller ha prikker. Hodet er brunt eller sort, med eller uten bliss. Begge farger fins med eller uten store flekker. Tydelig sadel tolereres. Tan tegninger eller trefarget er diskvalifiserende.

STØRRELSE OG VEKT:

MANKEHØYDE. hannhund: 50-53 cm +/-2cm tisper: 48-50 cm +/- 2 cm

VEKT: hannhund: 22-27 kg tisper: 18-23 kg

FEIL:

Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er skal graderes etter hvor stort avviket er og effekten på hundens helse og velferd, samt dens evne til å utføre sitt tradisjonelle arbeid.

- tangbitt
- for tungt hode. For bred eller rund skalle
- svak rygg eller poter

- manglende kjønnspreg
- krøllhale eller hale båret over rygglinjen
- kraftig avfallende kryss.

ALVORLIGE FEIL:

- krøllhale
- går eller står med bena for langt under kroppen
- virker elegant eller grasiøs
- lavstilt
- smal i fronten og flate ribben

DISKVALIFISERENDE FEIL:

- . aggressive eller svært sky hunder
- Alle hunder som viser tegn på fysiske eller psykiske defekter
- utypisk
 - ikke stramme øyelokk
 - overbitt, underbitt, skjevt bitt
 - mangler for mange tenner
 - haleknekk
- . svært krøllet pels (astrakan)
 - andre farger enn beskrevet, eller mangel av hvitt
 -

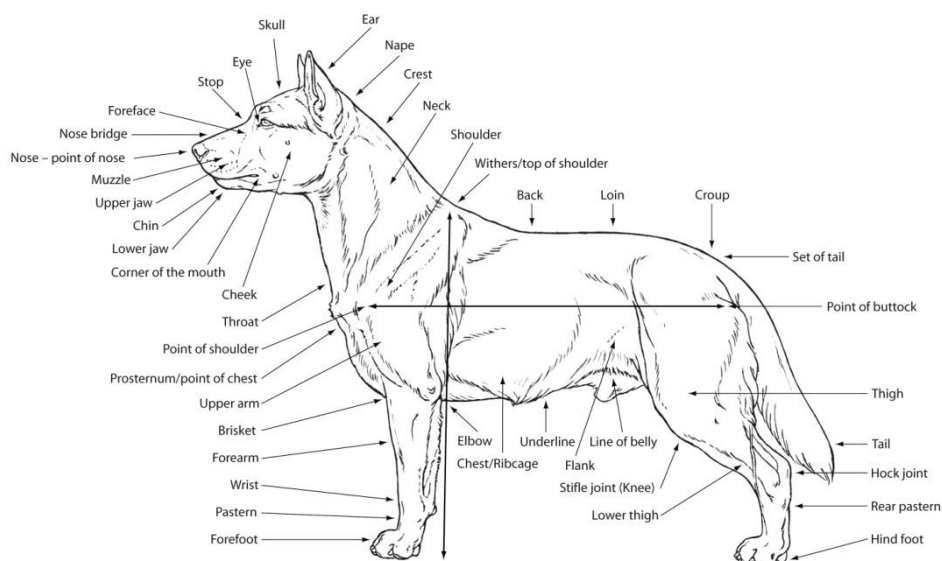
NB!:

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass i pungen. Ifølge norsk lov er kupering av ører og hale og fjerning av sporer forbudt.

Bare funksjonelle og klinisk friske hunder med rasetypisk bygning skal brukes i avlen.

Illustrasjon på siste

ANATOMICAL FEATURES

side.